

Capítol 11

Algunes objeccions, contestades

*I no em creieu, perquè us dic la veritat.
Qui de vosaltres em pot convèncer del pecat?
I si dic la veritat, per què no em creieu? Jesús*

*I si l'Esperit del Qui ressucità Jesús
d'entre els morts fa estada en vosaltres,
el Qui ha ressucitat el Crist d'entre els morts
revifarà els vostres cossos mortals
pel Seu esperit que fa estada en vosaltres. Pau*

1 Els retrets que se li han fet a aquest llibre voldrien
condemnar a l'obliví la veritat que torna la fortalesa a milers
3 que no en tenien i que, arrencant-los d'un Cristianisme teòric,
els enlaira fins a un Cristianisme pràctic. Aquestes crítiques es
basen generalment en frases desconnectades o clàusules
6 separades del seu context. Fins i tot les Escripures que,
nades d'una única arrel sublim, es fan més i més belles i
consistents, semblen contradictòries quan se les tracta
9 d'aquesta manera. Jesús digué, "Benaurets els purs de cor,
perquè veuran Déu" (la Veritat).

A la Ciència Cristiana el simple parer no té cap valor. La
12 demostració és essencial per a fer-ne una estimació adient.
Els qui se'n riuen que el mot *Ciència* s'apliqui al Cristianisme
no li poden llevar el caràcter científic a allò que es fonamenta
15 sobre el Principi diví, que es demostra segons una regla
divina donada, i que pot ser provat. Els fets que recolzen la
Ciència Cristiana són tan absoluts i nombrosos, que ni les
18 males interpretacions ni les falses acusacions no la poden

Recolzada pels fets

1 destronar. Pau fa esment de “discussions equívokes.” Ha
tocat l'hora que la prova i la demostració, en lloc del parer i el
3 dogma, siguin cridades a apuntalar el Cristianisme, “fent savi
l'home senzill.”

6 Per culpa de condemnes fetes sense miraments contra el
mètode de guariment-Ment científic, hom pot veure amb
marriment els llastimosos efectes que negar la Veritat té pel
malalt. El qui bescanta aquesta Ciència, ho fa
9 presumptuosament, malgrat la història Bíblica i menyspreant
el manament directe de Jesús: “Aneu arreu, i prediqueu la
bona nova,” al qual s'hi afegí la promesa que els seus
12 deixebles foragitarien els mals i guaririen els malalts. Manà
tant als setanta deixebles, com als dotze, que guarissin els
malalts a tots els pobles on fossin rebuts amb hospitalitat.

15 Si el Cristianisme no és científic, i la Ciència no és de Déu,
aleshores no hi ha llei invariable, i la veritat només és un
accident. Negarem que un sistema que treballa seguint les
18 Escriptures tingui l'autoritat de la Bíblia?

La Ciència Cristiana desvetlla el pecador, redimeix l'infidel,
i alça l'impotent del seu llit de patiment. Proclama als muts les
21 paraules de la Veritat, i els muts hi responen amb goig. Fa
que el sord hi senti, que el coix camini, i que l'orb hi vegi. Qui
gosaria ser el primer de negar el caràcter cristià de les bones
24 obres, si el nostre Mestre digué, “Pels seus fruits els
coneixereu?”

Si els Científics Cristians ensenyessin o practiquessin la
27 farmàcia o l'obstetrícia segons les teories ordinàries, no els
acusarien de res, ni que el resultat del tractament fos la mort
del pacient. A la gent, en aquests casos, se'ls hi ha ensenyat

Manaments de Jesús

Cristianisme científic

**Els arguments de les bones
obres**

1 a dir, amén. M'abatanaran, doncs, perquè guareixo i ensenyo
que la Veritat és el Principi del guariment, i perquè demostró
3 les meves paraules per les meves obres? Jaume digué:
“Ensenya'm la teva fe mancada d'obres, i jo per les meves
obres, t'ensenyaré la meva fe.”

6 La ment finita en sap res dels mètodes de Déu? Això fa
doblement injust d'impugnar i desnaturalitzar els fets;
tantmateix si no haguéssim de tragar aquesta creu, no
9 podríem dir amb l'apòstol: “Res de tot això em somou.” Els
malalts, els invàlids i els orbs alcen els ulls vers la Ciència
Cristiana i la beneeixen, i la Veritat no romandrà per sempre
12 amagada dels sentits reviscolats dels homes per culpa d'una
paròdia injusta.

Jesús despulla l'error de tota disfressa quan els seus
15 ensenyaments són ben entesos. Emprant paràboles i
raonaments Jesús ens explica que li és impossible al bé de
produir el mal; i demostra també aquest gran fet
18 científicament, fent palès pel què hom anomena a tort
miracles, que el pecat, la malaltia i la mort són creences
-errors il·lusoris- que podia destruir i que destruï.

21 A voltes sembla que la veritat sigui rebutjada perquè les
condicions que calen per a acceptar-la són la humilitat i
l'espiritualitat, mentres que el món Cristià, en general, ni de
24 bon tros, exigeix tant.

Antigament els apòstols que eren els deixebles de Jesús i
Pau, que no en fóu, guariren els malalts i reformaren els
27 pecadors per la seva religió. És del tot desencertat, doncs,
tolerar que les paraules més que no pas les obres se'n
proclamin els seguidors! El primer que humilment i
30 conscientment roman ferm a la via del guariment evangèlic,
és sovint tingut per herètic.

Experiència personal

Prova pels miracles

Exemple dels deixebles

1 Hom li retreu a la Ciència Cristiana d'afirmar que Déu és
l'única Vida i l'única Ànima absoluta, i que l'home N'és la idea,
3 -o sigui, la imatge. S'hi hauria d'afegir que aquesta afirmació
representa l'estat normal, sa i impecable de l'home a la
Ciència divina, i que reposa sobre allò que diuen les
6 Escripures, que Déu creà l'home a la Seva imatge i a la Seva
semblança. És un sacrilegi declarar que la semblança de Déu
no és ni a la matèria, ni al pecat, ni la malaltia, ni a la mort?

Posició ferma

9 Si hom capís més bé que la Veritat guareix i que l'error fa
emmalaltir, els adversaris d'una Ciència demostrable, potser
per misericòrdia, se n'estarien de fer falses interpretacions,
12 que agreugen el malalt; i fins que no n'hagin verificat l'eficàcia
segons les regles que en desclouen els mèrits o els demèrits,
seria just que els enemics de la Ciència Cristiana observessin
15 el precepte de les Escripures: "No jutgeu."

L'eficàcia pot ser verificada

Hi ha més d'un mètode de tractar la malaltia, que no
s'enclou dins dels sistemes generalment acceptats; però
18 només n'hi ha un que hauria de ser presentat al món sencer:
la Ciència Cristiana que Jesús predicà i practicà i ens deixà
com el seu llegat preciós.

L'únic mètode diví

21 Per què hauríem de refusar d'examinar aquest mètode de
tractament de la malaltia? Per què hem de recolzar els
sistemes populars de medicina, si pot ser que el metge sigui
24 un infidel, i no se'n surti de guarir noranta-nou pacients,
mentre que la Ciència Cristiana, els guareix tots cent? És per
què l'homeopatia i l'al.lopatia estan més de moda i no són tan
27 espirituals?

A la Bíblia la paraula *Esperit* generalment s'aplica tant a la

1 Deïtat, que sovint els termes Esperit i Déu es tenen per
sinònims; i és així com són uniformement emprats i entesos a
3 la Ciència Cristiana. Puix és clar que la semblança de l'Esperit
no pot ser material, no se'n segueix d'això, que Déu no pot ser
a la Seva dissemblança i no pot guarir els malalts fent servir
6 medicaments? Quan es prediqui l'omnipotència de Déu, i se'n
faci ressortir el seu caràcter absolut, els sermons Cristians
guariran els malalts.

L'omnipotència proclamada

9 Hom diu a voltes, tot criticant la Ciència Cristiana que la
ment que es contradiu no es coneix a si mateixa ni sap el que
diu. Efectivament, no és pas poca cosa coneixe's a si mateix;
12 però en aquest llibre que he escrit no hi ha enunciats
contradictoris, si més no, no n'hi ha pels qui n'entenen prou
les proposicions per a poder-les jutjar. Qui entén la Ciència
15 Cristiana pot guarir els malalts recolzant-se sobre el Principi
diví d'aquesta Ciència, i aquesta demostració pràctica és
l'única prova clara d'haver capít aquesta Ciència.

No hi ha contradiccions

18 Qui és bo de copsar la incongruència entre la idea de Déu i
la pobra humanitat, hauria de ser bo de discernir la distinció
(feta per la Ciència Cristiana) entre l'home de Déu, fet a la
21 Seva imatge, i la pecaminosa raça d'Adam.

L'apòstol diu: "Si un home es pensa que és alguna cosa,
quan de fet no és res, es decep a si mateix." Aquesta idea del
24 no res material i humà, que la Ciència inculca, enfurisma la
ment carnal i és la raó primordial del seu antagonisme.

No és pas la intenció de la Ciència Cristiana, "instruir la
27 idea de Déu, ni tractar-la perquè està malalta," com diu un

1 crític. Em sap greu que aquesta crítica faci passar Adam per
l'home. Quan parlem de l'home fet a la imatge de Déu, no és
3 pas de l'home mortal i pecador que fem esment, ans de
l'home ideal, que reflecteix la semblança de Déu.

La idea de Déu, l'home ideal

6 Hom diu de vegades que la Ciència Cristiana ensenya el
no res del pecat, de la malaltia i de la mort, i tot seguit com
aquest no res ha de ser salvat i guarit. El no res del no res és
palès; però cal capir que l'error *no* és res, i que el seu no res
9 s'ha de demostrar, no pas salvar, per a provar la realitat -sí, la
plenitud- de la Veritat. Es prou clar en si mateix que només
som harmoniosos quan ja no manifestem el mal ni la creença
12 de patir per culpa dels pecats dels altres. No creure en l'error
destrueix l'error, i mena al discerniment de la Veritat. No hi ha
espais buits. Com pot, doncs, aquesta demostració estar
15 “farcida de falsies que fan angúnia de veure?”

El no res de l'error

Tractem l'error en capir la Veritat, perquè la Veritat és
l'antídote de l'error. Si un malson s'acaba, s'autodestruïx, i ja
18 no ens esfereïx. Quan el qui pateix queda convençut que no
hi ha cap realitat a la seva creença de patiment -perquè la
matèria no té sensació, i el patiment a la matèria, doncs, és
21 una falsa creença-, com pot patir més? Notes el mal quan
t'arrenquen un queixal si et creus que l'òxid nítric t'ha fet
insensible? Tanmateix al teu pensament, la dent, l'operació i
24 les tenalles no han canviat.

La Veritat, antídote de l'error

Les creences materials han de ser bandejades per a fer
lloc a la comprensió espiritual. No podem servir alhora Déu i
27 mammon; però no és justament això el que miren de fer els
fràgils mortals? Pau diu: “Els desitjos de la carn fan la guerra

Servir dos amos

- 1 a l'Esperit, i els de l'Esperit, fan la guerra a la carn." Qui està a
punt d'admetre-ho?
- 3 Un crític diu, que per a verificar aquesta filosofia
meravellosa la Ciència Cristiana declara que tot el que és
6 mortal o discordant no té ni origen, ni existència ni realitat.
Res té realment Vida, tret de Déu, que és Vida infinita; i
doncs, tot és Vida, i la mort no té cap domini. Aquest crític en
dedueix que si alguna cosa s'ha de guarir, ha de ser el Déu
9 únic o Ment. Si hagués articulat bé el seu sil·logisme, n'hauria
tret la conclusió que no hi ha res que s'hagi de guarir.
- Els crítics haurien de sospesar que això que anomenem
12 l'home mortal no és la realitat de l'home. Aleshores
discernirien els senyals de l'adveniment del Crist. El Crist, la
idea veritable o espiritual de Déu, ve ara com a l'antigor,
15 predicant l'evangeli als pobres, guarint els malalts, fent fora
els dimonis. És l'error el que restitueix un element essencial
del Cristianisme, -el guariment apostòlic i diví? No; és la
18 Ciència del Cristianisme que el restitueix. Aquesta Ciència és
la llum que llueix dins les tenebres, i que les tenebres no
poden acollir.
- 21 Si la Ciència Cristiana foragita els déus populars, -el pecat,
la malaltia i la mort-, és el Crist, la Veritat, qui destrueix
aquests mals, fent-ne palès així el no res.
- 24 El somni que la matèria i l'error són quelcom s'haurà de
donar a la raó i a la revelació. Aleshores els mortals veuran el
no res de la malaltia i del pecat, i el pecat i la malaltia
27 desapareixeran de la consciència. Hom veurà que allò que és
harmònic és real, i allò que és inharmònic, irreal. Aquests
crítics veuran, aleshores, que l'error és, de fet, el no res, que
30 ara ens retreuen d'anomenar no res, i que no volem ni

1 honorar ni redubtar.

3 Les teories mèdiques admeten virtualment el no res de les
al.lucinacions, ni que les tractin com si fossin malalties; i qui hi
diu res? No hauríem, doncs, d'aprovar tot guariment que
6 s'assoleixi en fer veure la malaltia com -allò que realment és-,
una il.lusió?

9 Heus aquí la dificultat: generalment hom no entén que una
malaltia pugui ser tan delusòria com una altra. És de doldre
que la facultat mèdica i el clergat no ho hagin capit, puix
Jesús establí aquest fet fonamental quan foragità els dimonis,
les falses creences, i els muts parlaren.

12 No respectem prou el pecat, o imputem massa poder a
Déu, quan Li atribuïm la Vida i l'Amor totpoderós? Jo nego
que Déu cooperi amb el mal, perquè no vull tenir cap fe en el
15 mal ni en cap altre poder tret de Déu, el bé. No és bo
d'eliminar de la pretesa ment mortal allò que, mentre hi
romanguí, es manifestarà en aparences de pecat, de malaltia i
18 de mort? En lloc de defensar entestadament els suposats
drets de la malaltia, tot planyent-nos del patiment que
provoca, no valdria més que n'aturéssim la defensa,
21 especialment si fent-ho podem refinar el nostre estat i també
el d'altres?

24 No m'ha passat mai pel cap que el món pogués veure
immediatament tots els fruits de la Ciència del Crist, o que la
creença del pecat, de la malaltia i de la mort no s'allargués un
temps indefinit; però afirmo que mercès a l'ensenyament de la
27 Ciència Cristiana, la moralitat i la temperança han agafat
embranzida, la salut s'ha rescabalat, i la longevitat s'ha

Tota malaltia, una delusió

Destrucció de la malaltia

**El ple fruitatge encara ha
d'arribar**

1 allargat. Si aquests són els fruits actuals, quina serà la collita,
quan aquesta Ciència sigui, generalment més entesa?

3 La qüestió que Pau posà als infidels al temps de l'antigor,
ens la fan els mestres de la llei d'avui tocant als nostres
6 guariments i als nostres ensenyaments: "Transgredint la llei,
deshonores Déu?" Tenim tanmateix l'Evangelí, i el nostre
Mestre anul·là la llei material en guarir oposant-se aquesta
llei. Nosaltres ens proposem de seguir l'exemple del Mestre.
9 Hauríem de subordinar la llei material a la llei espiritual. Vet
aquí dos punts essencials de la Ciència Cristiana: que ni la
Vida ni l'home es moren, i que Déu no és l'autor de la malaltia.

12 L'entrebanc més gran a l'hora de transmetre de manera
acurada els ensenyaments de la Ciència divina al pensament
humà, rau en el fet que, com totes les altres llengües, l'anglès
15 no és adient per a expressar les concepcions i proposicions
espirituals perquè hom està obligat a emprar termes materials
per a presentar idees espirituals. L'elucidació de la Ciència
18 Cristiana es troba al seu sentit espiritual, i els seus deixebles
han d'atènyer aquest sentit espiritual per a poder copsar el
sentit de la Ciència. Justament d'aquest estat de la situació
21 n'eixí la profecia tocant als apòstols cristians, "Parlaran noves
llengües."

Per parlar de les coses de l'Esperit mentre encara som en
24 un pla material, cal emprar generalment termes materials. El
pensament mortal no copsa a la primera el sentit més refinat, i
només hi pervé a mesura que, per l'estudi, el pensament
27 s'enlaira vers la percepció espiritual. Fins un cert punt, això és
també cert de qualsevol altre aprenentatge, del que és
enterament material i tot..

30 A la Ciència Cristiana, per substància hom entén l'Esperit,
mentre que els adversaris de la Ciència Cristiana es creuen

La llei i l'evangeli

El llenguatge no és adient

La substància, espiritual

1 que la substància és matèria. Es pensen que la matèria és
alguna cosa, i gairebé, l'única cosa, i que les coses que
3 pertanyen a l'Esperit són gairebé no res, o molt alienes a
l'experiència diària. La Ciència Cristiana agafa justament el
punt de vista oposat.

6 Per capir totes les paraules del nostre Mestre tal com són
narrades al Nou Testament, paraules infinitament importants,
els seus deixebles han de pervenir a l'estatura de l'home
9 perfecte en Crist Jesús, que els fa bons de capir allò que el
Mestre volia dir espiritualment. Aleshores saben com la Veritat
foragita l'error i guareix els malalts. Les paraules de Jesús
12 eren el fruit de les seves obres, i cal entendre tant les seves
obres com les seves paraules. Llevat que hom no entengui les
obres que les seves paraules explicaven, els mots són
15 incomprensibles.

Paraules i obres

El Mestre sovint refusà d'aclarir les seves paraules, perquè
era difícil, en una època material, de copsar la Veritat
18 espiritual. Jesús digué: "Aquesta gent té el cor endurit i les
orelles embussades, i han aclucat els ulls, no fos cas que els
seus ulls hi vegessin, les seves orelles hi sentissin, i capessin
21 de cor, que es convertissin, i jo els guarís."

"La Paraula s'ha fet carn." La Veritat divina s'ha de
reconèixer pels seus efectes sobre el cos tant com sobre la
24 ment, abans que la Ciència de l'ésser pugui ser demostrada.
Fóu per aquesta raó que el Jesús encarnat la manifestà, fent-
se la baula de vida, la connexió per la qual allò que és real
27 abasta l'irreal, l'Ànima blasma els sentits, i la Veritat destrueix
l'error.

La baula de vida divina

Al culte Jueu la Paraula hi era explicada materialment, i el
30 sentit espiritual gairebé no s'hi podia copsar. La religió que

La Veritat, un ajut ben present

1 brotà de la mig amagada història Israelita, era pedant i buida
de poder guaridor. Quan perdem la fe en el poder guaridor de
3 Déu, no ens refiem prou del Principi diví que demostra la
Ciència Cristiana, i aleshores no podem guarir els malalts.
Tampoc no podem guarir de mà de l'Esperit, si ens plantem
6 sobre una base material.

De ben joveneta l'autora esdevingué membre de l'Església
Congregacional ortodoxa. Més tard constatà que ni les seves
9 pregàries, ni les dels seus devots pares, ni les de la seva
església, no l'havien arribat a guarir; però quan el sentit
espiritual de la fe fôu discernit a la Ciència del Cristianisme,
12 aquest sentit espiritual li fôu *un ajut ben present*. Era la
Presència viva i bategant del Crist, la Veritat, la que guaria els
malalts.

15 No podem fornir la prova pràctica del Cristianisme que
Jesús exigí, mentre l'error ens semblí tant potent i real com la
Veritat, i mentre d'un dimoni personal i d'un Déu antropomòrfic
18 en fem els nostres punts d'engegada, sobretot si tenim
Satanàs per un ésser d'un poder igual que la Deïtat, o
superior. Puix aquests punts no són ni espirituals ni científics,
21 no poden demostrar la regla espiritual del guariment Cristià,
una regla que neix de l'Esperit, i fa palès el no res de l'error, la
discordança, en demostrar que la Veritat harmoniosa ho
24 abraça tot.

Premises fatals

Mirant d'adorar l'Esperit, els israelites centraren el seu
pensament a la matèria. Per ells la matèria era substància, i
27 l'Esperit, ombra. Es pensaven que podien adorar l'Esperit des
d'un punt de vista material, però això era impossible. Prou que
s'adreçaven a Jeová, però les seves pregàries no feien

Adoració infructuosa

1 palpable cap prova d'haver estat escoltades, perquè no
capien prou Déu per a poder-Ne demostrar el poder guaridor,
3 -per a fer de l'harmonia, la realitat, i de la discordança, la
irrealitat.

6 El nostre Mestre declarà que el seu cos material no era
esperit, considerant-lo sense cap dubte una creença mortal i
material de carn i ossos, mentre que els jueus tenien un punt
de vista diametralment oposat. Per Jesús, l'espiritualitat, no
9 pas la materialitat era la realitat de l'existència de l'home,
mentre que pels mestres de la llei, el món espiritual era
intangible i incert, per no dir irreal.

12 Una mare li diria al seu fill, esfereït dels fantasmes
imaginariis, que el fan posar malalt de por: "Els fantasmes són
reals, existeixen i són de témer, però no t'han de fer por?"

15 Als infants, com els adults, els hi *hauria de fer basarda* una
realitat que els hi pot fer mal, i que no entenen, puix d'un
moment a l'altre, en poden esdevenir víctimes indefenses;
18 però en lloc de fer més gran l'esfereïment dels infants
declarant que els fantasmes són reals, poderosos, i sense
pietat, nodrint així les arrels de la paüra infantil, hom hauria
21 d'assegurar als infants que la seva basarda no té fonaments,
que els fantasmes no són reals, que només són creences
tradicionals errònies, afaïçonades pels homes.

24 Ras i curt, als infants se'ls hi hauria d'ensenyar que no han
de creure en fantasmes perquè no existeixen. Si la creença
de la realitat dels fantasmes és destruïda, el terror que
27 inspiren es fondrà i la salut serà rescabada. Els objectes
d'alarma s'esvairan dins del no res, i ja no semblaran més
dignes de ser ni temuts ni honorats. Per assolir un bon
30 resultat, no és pas gens desenraonat de dir la veritat pel què
fa als fantasmes.

L'Esperit, palpable

Els fantasmes no són reals

1 Allò que és científicament i cristianament real, és irreal pels
sentits. El pecat, la malaltia, tot allò que li sembla real al sentit
3 material, és irreal a la Ciència divina. Els sentits físics i la
Ciència sempre han estat renyits i hi estaran fins que el
testimoni dels sentits físics no es doni del tot a la Ciència
6 Cristiana.

**Allò que és real i allò que és
irreal**

Què ho fa que un Cristià, gaudint del testimoni més potent
de la Veritat que contraduï el testimoni de l'error, pugui pensar
9 que l'error, es presenti sota l'aparença de malaltia o de pecat,
és real i veritable? Tots hem d'admetre que el Crist és "el
camí, la veritat i la vida," i que la Veritat omnipotent destrueix
12 certament l'error.

La nostra època no ha passat del tot les creences
fantasmagòriques. Poc o molt, encara s'hi arrapa. El temps
15 encara no ha abastat l'eternitat, la immortalitat, la realitat
sencera. Tot allò que és real és etern. La perfecció és el
fonament de la realitat. Sense perfecció, no hi ha res que sigui
18 del tot real. Totes les coses aniran desapareixent fins que es
reveli la perfecció i la realitat sigui atesa. Hem de renunciar
del tot a les creences espectrals. No hem d'admetre que la
21 superstició sigui quelcom, no hi hem de creure més i ser
savis. Quan entenguem que l'error no és real, estarem a punt
de fer camí, "perdent la memòria de tot el que queda enrera."

La superstició, obsoleta

24 La tomba no esvaeix el fantasma de la materialitat. Mentre
a la Ment hi hagi límits hipotètics, i aquest límits siguin
humans, ens semblarà que els fantasmes encara hi són. La
27 Ment és il.limitada. No ha estat mai material. La veritable idea
de l'ésser és espiritual i immortal, i d'això se'n segueix que de
l'únic que hom es desempallega és del fantasma, d'una
30 creença irreal. Les creences mortals no poden demostrar ni el
Cristianisme ni copsar la realitat de la Vida.

1 Les objeccions de la Ciència Cristiana a la noció que hi
pugui haver una vida, una ment o una substància material són
3 només “falsies i absurds,” com n'hi ha que afirmen? Per què,
doncs, els cristians miren d'obeir les Escripures i lluiten
6 a fi de poder-ho deixar tot pel Crist, la Veritat? Per què
empren aquesta fraseologia, i neguen tanmateix la Ciència
Cristiana, que ensenya justament aquesta idea? Les paraules
9 de la Ciència divina troben la seva immortalitat a les obres,
puix el seu Principi guareix els malalts i espiritualitza la
humanitat.

Guerra cristiana

12 D'altra banda, els adversaris Cristians de la Ciència
Cristiana no forneixen ni ofereixen cap prova que la religió del
seu Mestre pugui guarir els malalts. No n'hi ha prou
15 certament, d'agafar-se als dogmes eixorcs i sense solta,
derivats de la tradició dels antics que hi han posat el seu
segell.

El guariment, passat per alt

18 La consistència es veu més a l'exemple que als preceptes.
La inconsistència es manifesta en paraules sense fets, que
son com núvols sense pluja. Si les nostres paraules no se'n
21 surten d'explicar els nostres fets, Déu redimirà aquesta
feblesa, i de la boca dels infants en farà brollar la lloança
perfecta. La nit de la materialitat ja ha fet molta via, i amb
24 l'albada, la Veritat desvetllarà espiritualment els homes per a
què entenguin i parlin la nova llengua.

Consistència científica

27 El pecat hauria d'esdevenir irreal per tothom. És
inconsistent en si mateix, un reialme dividit. El seu pretès
realisme no té autoritat divina, i m'omple de goig capir aquesta
gran veritat.

30 Els adversaris de la Ciència divina han de ser caritatius, si
volen ser cristians. Si la lletra de la Ciència Cristiana els hi

Sentit espiritual

1 sembla inconsistent, haurien de capir-ne el sentit espiritual, i
aleshores l'ambigüitat s'esvairà.

3 L'acusació que els mètodes científicament Cristians de
tractar el pecat i la malaltia són inconsistents és refutada per
un fet pràctic, -específicament, la prova de l'efectivitat
6 d'aquests mètodes; i les proves valen més que els simples
arguments verbals o les pregàries que no demostren el poder
espiritual de guarir.

9 Tocant al pecat i la malaltia, la Ciència Cristiana diu,
emprant el llenguatge del Mestre, "Seguiu-me; i que els morts
soterrin els seus morts." Que la discordança de tota mena de
12 nom i naturalesa, no se senti més, i que el sentit harmoniós i
veritable de la Vida i de l'ésser s'ensenyoreixi de la
consciència humana.

15 Quina és la vàlua relativa d'aquestes dues teories
contradictòries tocant al guariment cristià? Una, de conformitat
amb els manaments del nostre Mestre, guareix el malalt,
18 l'altra, la religió popular, refusa admetre que la religió del Crist
hagi exercit cap poder de guariment sistemàtic des de la
primera centúria.

21 L'assertió que els ensenyaments de la Ciència Cristiana
exposats en aquesta obra són "absolutament falsos i els més
insignes sofismes que mai s'hagin presentat al públic," és un
24 parer nat del tot d'una concepció errònia tant del Principi diví
com de la pràctica de la Ciència Cristiana, i de la malaptesa
que en resulta de demostrar aquesta Ciència. Sense aquesta
27 veritable comprensió, ningú pot fer-ne una crítica imparcial i
com cal, perquè la demostració i la comprensió espiritual són
les idees immortals i fonamentals de Déu, palesades pel
30 nostre Mestre i manifestades pel guariment dels malalts i la
reforma dels pecadors.

És ben estrany que reclamem teories materials per a

Arguments pràctics

Condicions de la crítica

Feblesa de les teories materials

1 apuntalar veritats espirituals i eternes, quan de fet, totes dues
3 són tan antagòniques que el pensament material ha de ser
espiritualitzat abans de poder atènyer el fet espiritual. La
pretesa existència material no ens forneix cap prova de
l'existència espiritual ni de la immortalitat. El pecat, la malaltia
6 i la mort no demostren ni l'entitat de l'home ni la seva
immortalitat. La discordança no podrà establir mai els fets de
l'harmonia. La matèria no és el vestíbul de l'Esperit.

9 Jesús raonà pràcticament tocant a aquest tema, i dominà
la malaltia, el pecat i la mort sobre la base de la seva
espiritualitat. Capint el no res de les coses materials, parlà de
12 la carn i de l'Esperit com de dues coses oposades, -l'error i la
Veritat, que no contribueixen de cap manera a la seva felicitat
i existència mútua. Jesús sabia que, “és l'esperit que dóna
15 vida, la carn no serveix de res.”

Diferències irreconciliables

No hi ha cap lligam, ni actual ni etern, entre l'error i la
Veritat, entre la carn i l'Esperit. Déu és tan malapte de produir
18 el pecat, la malaltia, i la mort, com de patir aquests errors.
Com pot ser, doncs, que crei l'home sotmès a aquesta tríada
d'errors, l'home que és fet a la imatge divina?

Lligam impossible

21 Crea Déu, de Si mateix, l'Esperit, un home material? El mal
ve del bé? Pot l'Amor diví ensarronar la humanitat, creant
l'home propens al pecat, i punint-lo tot seguit perquè ha
24 pecat? Podria algú dir que és savi i bo de crear primer, i de
punir, tot seguit, allò que se'n deriva?

Allò que és consecutiu va darrera del seu antecedent? Hi
27 va, certament. Hi ha hagut mai un pecat original creador? Si
aquest és el cas, hi ha d'haver hagut més d'un creador, més

Dos creadors infinits, un disbarat

1 d'un Déu. En tota justícia, hem d'admetre que Déu no pot
punir l'home per haver fet allò que Ell l'ha fet bo de fer, i que
3 des d'un bon començament sabia que faria. Els ulls de "Déu
són massa purs per a veure el mal." Servem la Veritat, no pas
acceptant una mentida, ans refusant-la.

6 Jesús digué del mal personificat, que era "un mentider, i el
pare de la mentida." La Veritat no crea ni una mentida, ni la
facultat de dir mentides, ni un mentider. Si la raça humana
9 renunciés a la creença que Déu crea la malaltia, el pecat i la
mort, o que fa l'home susceptible de patir per culpa d'aquesta
tríada malvolent, els fonaments de l'error quedarien soscavats
12 i la seva destrucció, assegurada; però si, teòricament dotem
els mortals del poder creador i de l'autoritat de la Deïtat, com
gosarem mirar de destruir allò que Ell ha fet, o fins i tot negar
15 que Déu féu l'home dolent, i el mal, bo?

La història ens ensenya que les nocions populars i falses
pel què fa a l'Ésser Diví i al Seu caràcter tenen el seu origen a
18 la ment humana. I puix, de fet, només hi ha un Déu, una Ment,
les falses nocions tocant a Déu, han d'haver nascut d'una
suposició falsa, no pas de la Veritat immortal, i es van esvaint
21 de mica en mica. Són falses pretensions que, segons la visió
de St. Joan a l'Apocalipsi, finalment desapareixeran.

Antropomorfisme

Si allò que s'oposa a Déu és real, hi ha d'haver dos poders,
24 i Déu no és suprem ni infinit. Pot ser Suprema la Deïtat, si
existeix una altra causa poderosa i creadora que domina la
humanitat? Té el Pare "Vida en Si mateix," com diuen les
27 Escripures, i si és així, la Vida, o Déu, pot sojornar dins del
mal i crear-lo? Pot la matèria, doncs, governar la Vida,
l'Esperit, i vèncer, així l'omnipotència?

Una sola supremacia

1 La destralt del llenyataire, que destrueix la dita vida de
l'arbre, és més poderosa que l'omnipotència? Una bala de
3 plom pot llevar-li la Vida a l'home, -o sigui, a Déu, que és la
Vida de l'home? Si Déu és a mercè de la matèria, aleshores la
matèria és omnipotent. Aquestes doctrines només
6 “emboliquen la troca.” Si dues proposicions es contradiuen, i
una és veritat, l'altra ha de ser, per força, falsa. La Ciència és,
doncs, contradictòria?

La matèria, impotent

9 La Ciència Cristiana, entesa, coincideix amb les
Escriptures, i recolza lògicament i demostrablement tots i
cada un dels punts que presenta. Altrament no seria Ciència i
12 no podria furnir-ne les proves. La Ciència Cristiana no és feta
ni d'aforismes contradictoris ni de les invencions dels qui es
befen de Déu. Presenta el clar i calmat veredict de la Veritat
15 contra l'error, que els profetes, Jesús i els seus apòstols
proclamaren i il.lustraren, així que testimonien les Escriptures
de cap a cap.

Fets científics i bíblics

18 Per què els mots de Jesús són esmentats més sovint per a
instruir-nos que les seves obres remarcables? No deu ser
perquè n'hi ha pocs que hagin entès de veritat la importància
21 cabdal d'aquestes obres pel Cristianisme?

Hom diu de vegades: “Estigueu segurs que la influència
que els Científics Cristians puguin tenir sobre els malalts, ve
24 de desvetllar a la ment dels pacients la creença que per a
bandejar les malalties, aquests guaridors gaudeixen d'un
poder meravellós, que els hi ve de l'Esperit Sant.” És
27 versemblant que els membres d'una església tinguin més fe
en un Científic Cristià, que potser no han vist mai i contra qui
se'ls ha posat a l'aguait, que no pas en el seu pastor acreditat

Refiar-se d'algú

1 i ortodox que coneixen, a qui se'ls hi ha ensenyat a estimar i del qui és refien?

3 Que algun clergue miri de guarir els seus amics per la fe que hi tenen! Els guarirà aquesta fe? Tanmateix els Científics agafen els mateixos casos, i els guareixen. És per què el Científic desvetlla més la fe dels pacients que no pas el seu pastor? Jo he guarit ateus, l'única objecció dels quals a aquest mètode era que jo pel fet de ser Científica Cristiana creia en l'Esperit Sant, mentre que ells, els pacients, no hi creien.

12 Si afirmes que els sentits materials són indispensables per l'existència o l'entitat de l'home, hauràs de canviar el concepte humà de la vida, i a la llarga coneixet espiritualment i científica. L'evidència de l'existència de l'Esperit, l'Ànima, només és palpable pel sentit espiritual, i no és aparent pels sentits materials, que només reconeixen allò que és l'oposat de l'Esperit.

18 El veritable Cristianisme ha de ser honorat a tot arreu on es trobi, però quan assolirem l'objectiu que aquest mot implica? La descobridora de la Ciència Cristiana rebé de pares puritans la seva primera educació religiosa. A la seva infantesa, escoltà sovint amb joia aquestes paraules de la boca de sa santa mare, "Déu et pot deslliurar de la malaltia;" i medità el sentit d'aquest fragment de les Escriptures que esmenta tan sovint: "I aquests senyals aniran de bracet dels qui creuen; ... posaran les mans sobre els malalts, i els malalts es guariran."

27 Un Científic Cristià i un adversari de la Ciència Cristiana són com dos artistes. L'un diu: "Jo tinc ideals espirituals, indestructibles i gloriosos. Quan els altres els vegin tal com jo els veig, en tota la seva bellesa i claror, -i sàpiguen que són

Pares de l'autora

Dos artistes diferents

1 reals i eterns perquè són pouats de la Veritat-, s'adonaran que
hom no perd res, ans ho guanya tot per una justa estimació
3 d'allò què és real.”

L'altre artista replica: “Maleges la meva experiència. El
meu pensament només afaïçona ideals que són alhora
6 mentals i materials. És cert que la materialitat els fa
imperfectes i destructibles; tanmateix no els bescanviaria pels
teus, puix els meus em donen un gran plaer personal, i no són
9 tan exageradament transcendents. No exigeixen tanta
abnegació personal, i amaguen l'Ànima ben amagada. A més,
no tinc la més mínima intenció de renunciar a les meves
12 antigues doctrines, o als meus parers humans.”

Estimat lector, quina imatge mental o pensament
exterioritzat serà real per tu, -el material o l'espiritual? No els
15 pots tenir tots dos. Manifestes el teu propi ideal. Aquest ideal
és temporal o és etern. És l'Esperit o la matèria el que et fa de
model. Si mires de tenir-ne dos, practicament no en tens cap.
18 Com el pèndol d'un rellotge, seràs empès d'un cantó a l'altre,
tot picant el costellam de la matèria, i bransolejant entre allò
que és real i allò que és irreal.

21 Escolta la saviesa de Job, tan ben traduïda pel traspasat
Rev.G.R Noyes, D.D:

24 Serà l'home mortal més just que Déu?
Serà l'home més pur que el seu Creador?
Mira, Déu no es refià dels Seus servidors,
27 I fins i tot als Seus àngels hi trobà febleses.

A l'antigor, els Jueus mataren el Profeta de Galilea, el
30 cristià més bo de la terra per haver predicat i demostrat la
Veritat, mentre que avui, Jueus i Cristians, sobre la base
mateixa de les paraules i les obres de Jesús s'avenen
33 doctrinalment i confessionalment. El Jueu creu que el Messies

Avui, tria

1 o el Crist encara no ha vingut; el Cristià creu que el Crist és
Déu. Aquí la Ciència Cristiana hi diu la seva, explica aquests
3 punts doctrinals, anul·la les dissensions, i tanca la qüestió. El
Crist, la veritable idea espiritual, és l'ideal de Déu ara i per
sempre, aquí i a tot arreu. El Jueu que creu en el Primer
6 Manament és un monoteïsta; té un sol Déu omnipresent. I
doncs, el Jueu s'avé amb la doctrina del Cristià, segons la
qual Déu ha vingut i és per sempre ara i aquí. El Cristià que
9 creu en el Primer manament és monoteïsta. Combrega,
doncs, virtualment amb la creença d'un Déu únic del Jueu, i
reconeix que Jesús el Crist, no és Déu, com el mateix Jesús
12 declarà, ans és el Fill de Déu. Aquesta declaració de Jesús,
ben entesa, no topa de cap manera amb una altra de les
seves declaracions. "Jo i el meu Pare som un," -o sigui, un
15 qualitativament, però no quantitativament. Igual que una gota
d'aigua és una amb l'oceà, o un raig de llum, és un amb el sol,
també Déu i l'home, el Pare i el Fill, són un sol ésser. Les
18 Escripures diuen: "Perquè en Ell vivim, ens movem, i som."
He revisat CIÈNCIA I SALUT només per a donar una expressió
més clara i completa del seu sentit original. Les idees
21 espirituals es van revelant a mesura que anem endavant. Una
percepció humana de la Ciència divina, per minsa que sigui,
ha de ser exacta per a ser Ciència i poder-se demostrar. Un
24 germen de la Veritat infinita, ni que sigui el més menut al
regne del cel, és l'esperança més gran a la terra, però serà
refusat i menyspreat fins que Déu no posi a punt el sòl per la
27 llavor. Tota llavor que va curulla de fruits immortals, ha de ser
capida abans de poder enriquir la humanitat, -per això, doncs,
les moltes lectures de les Escripures, i les indispensables
30 revisions de CIÈNCIA I SALUT AMB LA CLAU DE LES ESCRIPTURES.